

ЧЕРГОВА ПО СТАНЦІЇ – ПОСАДА З ХАРАКТЕРОМ

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

На перший погляд може видатися, що в професії чергового по станції нема нічого складного – натиснув на кнопку початку і кінця маршруту поїзда і слідкуй собі за його рухом, от і вся робота.

– Насправді через руки чергового “проходять” пасажирські і вантажні поїзди. Під його керівництвом працюють складачі вагонів, оператори, колійники, зв’язківці, тобто відбувається робочий процес, який потрібно контролювати, – говорить Ганна Антіпова. – Та коли роботу любиш, то й не помічаш постійного напруження, відповідальності за безпеку руху. Робота для мене завжди – цікава, хоча чергова зміна в будь-який момент може перетворитися на нестандартну ситуацію, тоді й проявляються не лише професійні здібності чергового, але й уміння швидко приймати правильні рішення.

Після закінчення Львівського професійно-технічного училища №52 Ганна робила перші кроки на залізничній черговою по станції Затока. Молодий спеціаліст пройшла стажування швидко і через три тижні приступила до виконання обов’язків черговою по

із тим, що саме на нашій станції чотири пасажирські поїзди, які слідували на Польщу і у зворотному напрямку, змінювали тепловозну тягу на електровозну і навпаки, – розповідає Ганна Василівна. – Тоді зі мною працювали черговий по станції Богдан Павлік, складач вагонів Роман Бахусович, начальник станції Рудно Володимир Мельник, якого уже нема серед нас.

Кінець 80-х років минулого століття увійшов в історію Львівської залізничної заповідної дільниці складів поїздів, які в результаті принесли чимало економії коштів. Тепер Ганна Антіпова про це нововведення розповідає спокійно, тоді ж доводилося вчитися на ходу – не було чітко розроблених інструкцій. Залізничниця пригадала один із таких випадків.

– Якось при несправності гальмівної системи у поїзді-двійнику необхідно було приймати рішення – ліквідувати цю проблему, щоб потяг рушив якнайшвидше за маршрутом, – розповідає Ганна Василівна. – Цю неполадку виправив оглядач вагонів, який для вирівнювання тиску у поїзді змушений був випустити повітря із повітроділяючого. Зрозуміло, це зайняло немало часу, але інакше вчинити було неможливо. І подібних випадків було достатньо. Згодом усе налагодилося, і робота пішла в звичному режимі.

Оскільки станція Рудно мала 5-й клас, відповідно й зарплата була невисокою. Незважаючи на дружний колектив, коли після 9 років праці у Рудному Ганні Антіповій запропонували перейти на станцію Сквиливі, вона погодилася. Станція Сквиливі мала на той час 1-й клас, через неї проходило багато пасажирських поїздів, а вантажно-розвантажувальна робота буквально “кипіла”. Ганна Василівна розповідає, що у 1987

році трудовий колектив станції Сквиливі налічував близько 400 осіб. Послугами станції користувалися чимало львівських підприємств, що мали свої під’їзні колії. Серед вантажів переважали сипучі матеріали, імпортові товари, обладнання для військових частин, деталі для авіаційного заводу тощо. На розвантаженні удень працювало п’ять тепловозів, уночі – три тепловози. Під вивантаженням було по 700 вагонів. Обсяг роботи був настільки великий, що при черговому по станції навіть була посада оператора, який вів усю необхідну документацію, чергова по станції Ганна Антіпова вела журнал зайнятості колії.

Поступово обсяги робіт зменшувалися, і з 1995 року станцію Сквиливі перевели на 3-й клас. Якщо порівнювати колишні обсяги перевезень станції Сквиливі із нинішніми, то поменшали вони наполовину.

Відтоді, як Ганна Антіпова вперше переступила поріг приміщення чергового по станції Сквиливі, минуло вже 26 років. Тепер вона – наставник. Поряд із Ганною Василівною черговими по станції працюють Надія Ковальська, Людмила Варениця, Анна Дяків, Назар Скоронович, Богдан Герелей. Із Богданом Васильовичем Ганна Антіпова починала тут працювати, тоді він був заступником начальника станції Сквиливі. Серед наймолодших чергових – Назар Скоронович, який добре знається на роботі, пов’язаний із рухом поїздів. Серед колишніх працівників, із якими свого часу працювала й стажувалася на черговою по станції, – колишній маневровий диспетчер Марія Баган, яка вже три роки перебуває на заслуженому відпочинку.

Фах чергового по станції Ганна Василівна обрала випадково, про-

те не помилилася і відчувається від цього щасливою, а от її діти обрали фах залізничників спадково. Нині родина Антіпових – залізнична. Чоловік пані Ганни теж працював на залізничній машиніст у локомотивному депо Львів-Захід, обидві доньки трудяться нині на станції Клепарів.

Ганна Василівна багата онуками – у неї їх четверо, найменший народився цього року на Святвечір.

Поза щоденними робочими і домашніми клопотами пані Ганна любить співати. Упродовж десяти років вона є учасником церковного хору в храмі Покрови, що на Левандівці. Ганна Василівна пам’ятає колишнього настоятеля церкви отця Петра Равлика, він назавжди залишився у її пам’яті світлою людиною і духовним наставником. Крім того, пані Ганна віднедавна разом з іншими залізничниками бере участь у народному ансамблі пісні і танцю “Лемковина”.

А ще маленьку квартиру родини Антіпових на Левандівці прикрашають вишиті господинею серветки, рушники, картини й образи, тому в ній завжди затишно і комфортно.

Ганна Василівна завдяки вірі в Бога, підтримці своїх рідних радіє кожному дню, який дарує їй Всевишній. Вона ж прославляє Господа духовним співом у церкві на літургіях, дарує щирість і доброту іншим людям, які поруч з нею крокують життям.

Нещодавно Ганна Антіпова відсвяткувала 55-й день народження. Привітати завжди усміхнену жінку прийшли її рідні та колеги по роботі, зокрема і з попередніх місць праці.

– Оглядаючись на своє трудове життя, вважаю себе справжнім руховиком: організаторські здібності у мене були, а досвід я здобувала впродовж усього життя, – зазначає чергова по станції Сквиливі Ганна Антіпова. – Роботу чергового люблю і власне на цій посаді змогла реалізувати себе сповна. Тому відчуваюся щасливою...

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора

▼ СПЕЦОПЕРАЦІЯ

Зірваний первоцвіт вдруге не зацвіте

Наприкінці лютого 2013 року правоохоронці розпочали комплекс профілактичних заходів, спрямованих на попередження та припинення правопорушень, пов’язаних із незаконним збиранням, продажем та переміщенням за межі держави ранньоквітучих рідкісних рослин, занесених до Червоної книги України, у рамках загальнодержавної операції “Первоцвіт-2013”.

Лінійний відділ УМВСУ Львівської залізничної станції Львів, що здійснює операцію на своїй дільниці обслуговування, інформує, що торгівлю дикорослими рослинами, незалежно від того, були вони зібрані особами, які ними торгують, чи ні, заборонено на підставі ст. 123 Закону України “Про охорону навколишнього природного середовища” і ст. 9 Закону України “Про рослинний світ”. Якщо торгівля дикорос-

лими рослинами відбувається на території ринків або торговельних майданчиків, правопорушники потрапляють під відповідальність за статтею 159 Кодексу України про адміністративні правопорушення. У випадках, коли торгівля такими рослинами здійснюється за межами ринку, правопорушники відповідатимуть за статтею 160 КУпАП.

Крім цього, торгівлю рослинами, занесеними до Червоної книги України, заборонено також статтею 64 Закону України “Про охорону навколишнього природного середовища”. Адміністративна відповідальність за це правопорушення передбачена відповідно до ст. 68 Закону України “Про охорону навколишнього природного середовища”, ст. 88-1 КУпАП.

▼ ПРИВІТАННЯ

Чоловік Анатолій, діти Наталія, Ігор, Андрій із родинами вітають дорогу дружину, маму, бабусю та прабабусю

Катерину Михайлівну АВВАКУМОВУ

зі святом 8 Березня!

*Наша мила і люба, найкраща у світі,
Бажасмо щастя, даруємо квіти!
Щоб сонце і зорі плекали тепло
І щоб завжди здоров’я у тебе було!
Щоб смутку не знала, ми просимо долі,
Добра тобі й радості, рідна, доволі!*

▼ ПРИВІТАННЯ

Колектив та профспілковий комітет Бродівської дистанції колії вітають водія автотранспортних засобів 1 класу

Василя Євгеновича РАКА

із 50-річчям!

*У цей прекрасний ювілей
Хай доля Вам сміється журавлина,
Поля розлогі колосом цвітуть,
Нехай червоні ягоди калини
Щасливу освятують путь.
Нехай дає наснаги Вам земля,
Десятки літ ще мріяти й любити!
Хай рідна пісня серце окриля,
В здоров’ї й радості багато літ прожити!*

Колектив думкарної вертушки №6103 Колійної машинної станції №124 вітає помічника машиніста залізнично-будівельних машин думкарів

Василя Петровича ОСТАША

та його наречену

Аллу Вікторівну КОЛДУН

із одруженням!

*Вам молодята у цей день бажасмо
Усього, що найкращого у серці маємо!
Хай виправдоує життя усі Ваші надії,
Хай втілюються задуми і здійснюються мрії!
Хай Ваша молодість ніколи не минає,
І не минають щастя, радість і добро!
Хай вічними гостями дім Ваш заселяють
Кохання, злагода і двох сердець тепло!*

